

480 J. V. SNELLMAN – H. SNELLMAN 12.IX 1865
HUB, JVS handskriftssamling

Kära Barn.

Ni får nu flytta in, när ni vill – men alla tillsammans. Hinni gör här ingenting ett par dagar tidigare – endast oro i vår hushållning. Än mindre har Ville något att utträtta der.

Skrif hvilken dag ni kommer – i tid, så att jag kan skicka dig pengar, om behöfs. 10

Jag anmäler i dag gossarna till inskription. Gör med vagnen, som ni vill. Båtarna är bäst upptaga redan i veckan. Se till att tjänsteflickorna kläda sig varmt, i synnerhet Fia vid tvätten.

Här är allt i ordning. Kalle mår bra. De hafva lof äfven i dag, emedan sjukdomsfall inträffat i skolgården. Få se, huru det går med deras skola. Gossarne böra vid skjutfärder hafva röda tröjarna under kläderna. Hanna skall också hålla sig klädd, genast hon uppstigen. Jag är ledsen öfver Hannas dåliga kappa. Kan, den icke tvättas och upplagas – förrän ni kommer?

Emedan jag vill skicka tidningar, följer med litet hvetebröd. 20

Er öma fader
J. V. S:n

d. 12 Sept.

481 G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 13.IX
1865
HUB, JVS handskriftssamling 30

Högädle Herr Senator.

Herr Senatorns ärade skrifvelse af den 4 dennes, för hvilken jag får aflägga en uppriktig tacksägelse, har väckt mig på en mängd utvägar för vår nödställda allmoge att komma öfver dessa fattiga år; derjemte föreslår Herr Senatorn, att nästkommande vår icke utlåna något korn, men i stället bevilja anstånd med indrifningen af utestående lån.

I frågan om utsäde komma länets östra trakter närmast i betraktande: hela Kajana härad, derifrån de sednaste underrättelserna varit mycket ogynnsamma, Kuusamo, Pudasjärvi, Muhos, Piippola och Kärsämäki Socknar samt vissa delar utaf några andra församlingar, hvilka alla på långt när af årets skörd icke erhålla sitt utsädesbehof. Utaf dessa hafva Kajana härad och Pudasjärvi Socken, de par sednaste åren, haft så dålig förtjenst utaf sin tjära att de nödgats ansenligt skuldsätta sig – de öfriga behöfvande Socknarne äro tillfölje af de föregående missvexterna utfattiga. 40

Deremot kan antagas, ||Det ledsamma i år är osäkerheten; om några veckor är säden tröskad och då vet man bättre.|| att de återstående Socknarne af Uleå och Haapajärvi härader äfvensom största delen af Salo härad erhållit groende korn utöfver det egna behofvet – och som dessa sednare trakter just häfta för de ansenligaste skulderna till Kronan, måste idéen, att af dem, i afbetalning på lånen, indrifva korn för att dermed förse de först uppräknade behöfvande orterna, ligga nära. Salo et Haapajärvi härader äro skyldiga inemot 40 000 tunnor, 50

Kajana – några hundra, Pudasjärvi – intet n. b. till Kronan.

10 Så gerna jag än, under andra förhållanden, skulle underskrifva en kungörelse om att staten icke orkar bispringa de behöfvande med något understöd, måste jag nu, tillfölje af den genom sednaste täta missvextår alstrade allmänna fattigdom, anse en sådan Kungörelse förtidig – ty min öfvertygelse är, att mången fattig stackares åker derigenom förblir obesädd och äfven delar af för detta »förmögnas». Genom fasthållande af principen, att utfästa återbetalningen i penningar eller efter penninge värde, afhållas många låntagare och dermed är redan mycket vunnet; sednast togs af denna anledning endast litet råg till utsäde, emedan vederbörande föredrogo att så med nysäd; då emellertid frost inträffade och delvis skadade rågen, lära några församlingar komma att ångra detta sitt beslut.

Länets utsädesbehof af Korn utgör 50 000 tunnor och allmogen bjuder visst till att på allt möjligt sätt skaffa sig sitt behof af utsäde, men ändå anser jag en reserv af 10 000 tunno»r nödvändig; nu som 5 000 tunno»r finnas i magasinerna borde enligt min åsigt lika mycket till indrivas, (om möjligt?) heldst antages kan att bristen på brödföda tvingar att uppäta groende korn.

20 Jag har under förloppet af hela sista året försökt skona statsverkets medel så mycket som möjligt och äfven nu inskränkt mig till att begära ett anslag för Pelso, hvartill ju ständerna beviljat medel, samt att få disponera öfver hälften af ett gammalt, icke använt anslag till forsrensningar i Sotkamo och Kuhmo. Sådana mindre handarbeten, som Guvernören i Kuopio, ibland annat, föreslagit, verka icke i stort; till och med pertor torde ifrån denna aflägsna ort icke bära transportkostnaderna – det är dock bra, att fattigvårdstyrelserna, så långt tillgångerna medgifva, låta verkställa diverse handarbeten för den inre consumptionens behof.

30 Deremot behaga mig Herr Senators förslager, som gå ut på att drifva affärerna i stort, mycket mera; med granbräderna har det dock sin svårighet, ty virket är ofta klent och synnerligen angripet af röta, så att man för ett större kammargolf kan vara tvungen att fälla ända till 100 trän och priset ställer sig till endast 2/3 emot furubräder. Garfvarerbark uppköpes nu redan i icke obetydliga qvantiteter af våra inhemska stora garfverier och pottaska har alltid exporterats ifrån Brahestad – allmogen är således redan van och härutaf kunde något blifva utaf. Förbättringar i jordbruket hafva utgjort ämne för täta diskussioner vid våra nyligen organiserade hushållsgillen, men de förra bankolånen hafva varit en ruin för dem som tagit sådana.

40 Genom ett ledsamt missförstånd har ett ansvarspåstående emot Lappfogden, för försummelse att insända Summariske räkningen blifvit sentida afsändt och detta vållar nu ett obehagligt uppehåll med landskontorets sammandrag.

Med tacksamhet för Herr Senators goda tanke om mig, hvilken jag dock befarar icke kunna till fullo rättfärdiga, med största högaktning och uppriktig tillgifvenhet

Högädle Herr Senators
Ödmjukaste tjänare
G. Alfthan

50

Uleåborg den 13 Sept. 1865.